Hengelo Broek Noord

Aan het Tuinpad

Beeldkwaliteitplan

2 juli 2020

SVP

PUBLICATIEDATUM
juli 2020

ADRES
SVP architectuur en stedenbouw
‘t Zand 17, 3811 GB Amersfoort

E-MAIL
info@svp-svp.nl

ONTWERP
SVP architectuur en stedenbouw

IN OPDRACHT VAN
BPD
Hegeman Bouwgroep

IN SAMENWERKING MET
Gemeente Hengelo

Voor het geheel of gedeeltelijk overnemen of bewerken van dit beeldkwaliteitplan dient men toestemming van de redactie te vragen. In de meeste gevallen zal die graag worden gegeven.

VOORBEHOUD
Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden verleend.

Hengelo Broek Noord

Aan het Tuinpad

Beeldkwaliteitplan

Inhoudsopgave

1. Beeldkwaliteitplan

Inleiding	9
Algemene uitstraling	11
Het Tuinpad	22
Sprinkhaan	26
Bijenkorf	28
Duizendpoot	30

2. Spelregels

Het Tuinpad	36
Sprinkhaan	37
Bijenkorf	38
Duizendpoot	39

Beeldkwaliteitplan

Impressie van het Tuinpad, de centrale zone

Dit beeldkwaliteitplan hoort bij het stedenbouwkundig plan ‘Aan het Tuinpad’ dat is gemaakt voor de afrondende woonbuurt van het Hengelose Broek Noord. Het gebied wordt begrensd door de Bijenkorf, de Sprinkhaan en de Duizendpoot. Het stedenbouwkundig plan sluit aan op een reeks vrije kavels langs de Bijenkorf, waarvan een deel inmiddels is uitgegeven en bebouwd.

In dit beeldkwaliteitplan worden in tekst en beeld de ingrediënten voor planvorming en de criteria voor plantoetsing gegeven. Het richt zich op de uitwerking van het stedenbouwkundig plan in concrete ontwerpen voor de architectuur. Het beeldkwaliteitplan geldt zowel voor de planmatige te ontwikkelen bebouwing als voor de vrije kavels. Bouwinitiatieven zullen aan het bestemmingsplan, dit beeldkwaliteitplan en het bouwbesluit worden getoetst.

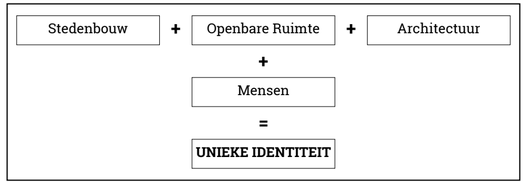
De opbouw van het beeldkwaliteit begint met de generieke uitgangspunten die gelden voor het gehele plan. Daarna wordt er verder ingegaan op de specifieke uitstraling en principes per zones. Een lijst met spelregels bevindt zich aan het einde van dit beeldkwaliteitplan.

Algemene uitstraling

Identiteit van de buurt

De identiteit van de buurt wordt bepaald door vier elementen:

- De stedenbouwkundige opzet: waarbij er optimaal gebruik wordt gemaakt van de bijzondere vorm en maat van het gebied. Hierdoor ontstaat er een langgerekte autovrije en gevarieerde binnenwereld die de ruggengraat van de buurt is: het Tuinpad.
- De openbare ruimte: die weinig verharding heeft en landschappelijk, niet te aangeharkt zal worden vormgegeven: het wonen mét het landschap.
- De bebouwing: die samenhangend wordt ontworpen waarbij de natuurlijke uitstraling de boventoon voert en er wordt ingezet op de overgangen van binnen naar buiten met aan het tuinpad terrassen en veranda's.
- De mensen: die zich aangesproken voelen door de bovenstaande bijzondere ruimtelijke kwaliteiten en die de buurt gaan bewonen.

Samenhang en verschil op verschillende schaalniveau's.

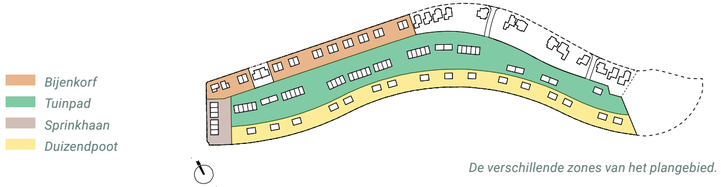

Algemeen bebouwingsbeeld

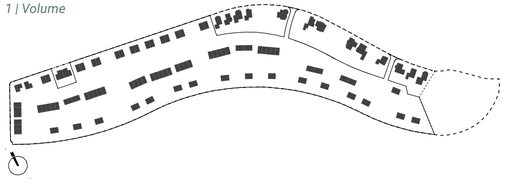
De buurt kent vier verschillende zones die allen met elkaar in relatie staan. Hierbij is '*Het Tuinpad*' de dragende structuur die de sfeer bepaalt en vorm geeft aan het karakter voor de gehele buurt. De sfeer is landelijk en ontspannen en de bebouwingssfeer sluit daar op aan: natuurlijke, eerlijke materialisatie, heldere volumes, (doorgetrokken) kappen en veel aandacht voor de overgang tussen binnen en buiten. De bebouwing bestaat uit losse volumes in het groen. De privétuinen zijn ruim en hebben een haag of begroeid hekwerk als erfscheiding.
In de architectuur wordt ingezet op een samenhangende architectuurstijl: de bebouwing is familie van elkaar met subtiele verschillen per zone. Deze zones zijn:

- Het Tuinpad, met woningen centraal in het plangebied: de meest onderscheidende ruimte door de toevoeging van veranda's en de meest verrassende stedenbouwkundige ruimte die wordt versterkt door de bijzondere koppen als accent.
- De Bijenkorf, met woningen die de bebouwingsrand van de wijk vormen: de meest statige bebouwing, die waarbij elk volume een uniek element heeft.
- De Duizendpoot, met vrijstaande woningen en vrije kavels: de bebouwing heeft een eenduidige hoofdvorm die met lange zijde parallel loopt met de straat.
- De Sprinkhaan, met bebouwing die de entree vormt van de buurt en tegelijk onderdeel uitmaakt van de centrale zone: de bebouwing vormt de poort tot het Tuinpad.
- De verschillen per zone worden in het volgende hoofdstuk uitgewerkt.

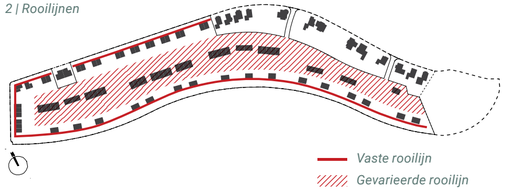

De verschillende zones van het plangebied.

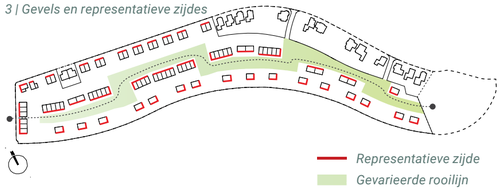
1 | Volume

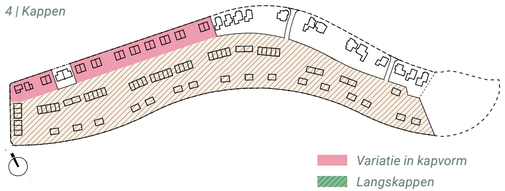
2 | Rooilijnen

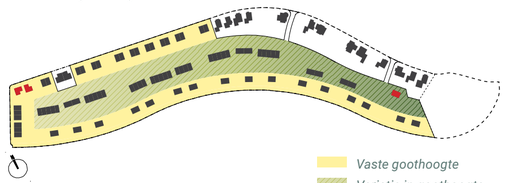
3 | Gevels en representatieve zijdes

4 | Kappen

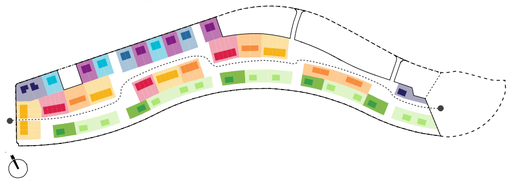

5 | Bouw- en goothoogte

De hogere bouwhoogte geldt niet voor de meest oostelijke woning

6 | Variatie en samenhang: meerdere ontwerpen per zone

Volume

In het plan komen rijwoningen, vrijstaande woningen en twee-onder-één-kap-woningen voor. De volumes zijn afzonderlijk afleesbaar doordat er voldoende ruimte is tussen de blokken onderling. De hoofdvorm van ieder bouwblok en volume is helder en eenvoudig van aard. Voor bijgebouwen en bergingen geldt dat deze ondergeschikt gepositioneerd worden op het kavel.
De woningen zullen in perspectief worden ervaren. Door het toepassen van reliëf in de gevel en toegevoegde elementen zoals dakkappelen en veranda's wordt de lengte doorbroken en het straatbeeld levendig.

Rooilijnen

Langs de Bijenkorf wordt de rooilijn van de reeds gerealiseerde woningen overgenomen. Zo ontstaat eenheid en rust in het straatbeeld. Het principe van een continue rooilijn zal ook opgepakt worden voor de Duizendpoot. Er is ruimte voor een voortuin met een haag, die dient als overgangszone tussen openbaar en privé. Langs 'Het Tuinpad' is geen continue rooilijn. Daar verspringt de rooilijn per bouwblok.

Gevels en representatieve zijdes

De gevelcompositie, de plaats, de afmetingen en verhoudingen van gevelopeningen zijn op elkaar afgestemd. Door de kromming in het Tuinpad komt ook een aantal koppen prominent in het zicht. Deze koppen zijn net als de voorgevel representatieve gevels en worden als zodanig beoordeeld.
Bijzondere metselwerkdetails zorgen ervoor dat de verschillende woningtypes 'familie' van elkaar zijn. Er kan bijvoorbeeld gewerkt worden met vlakken met reliëf of met banden met gedraaide stenen. Het belangrijkste is dat er een mooi en robuust lijnenspel ontstaat en de elementen die toegepast worden niet te klein zijn.

Kappen

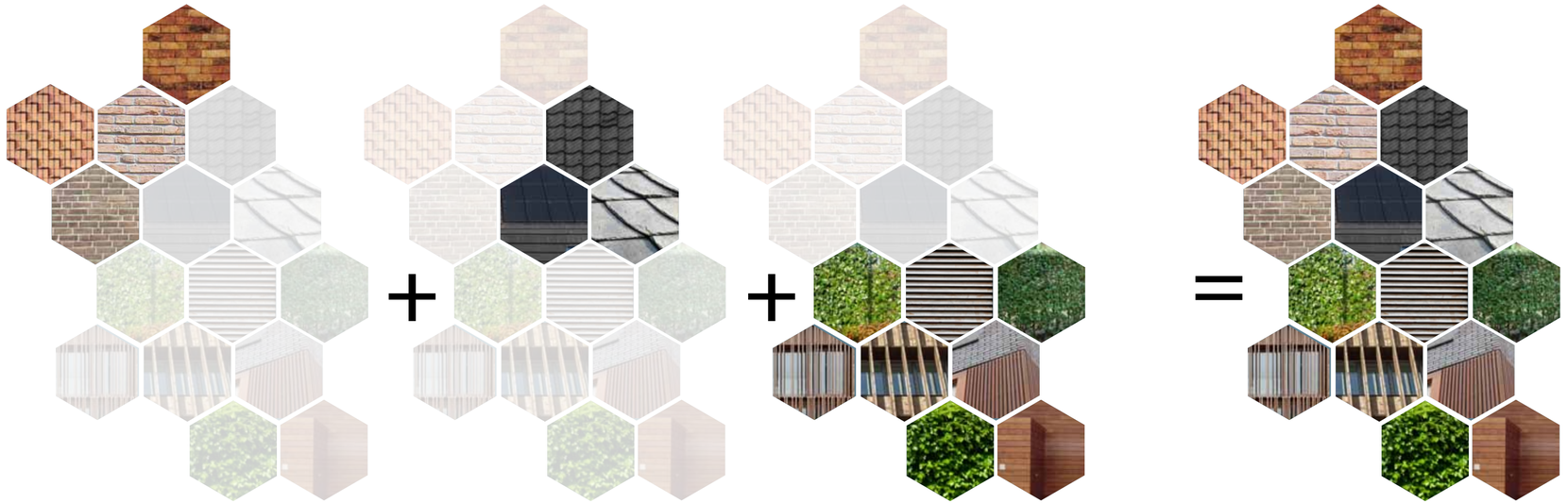
Kappen zijn kenmerkend in het plan en bepalen het beeld. De bouwhoogte is twee lagen met een kap. De kappen zijn aan de Duizendpoot en aan het Tuinpad in de langsrichting geplaatst en begeleiden zo de gekromde straat en het Tuinpad. Om uitdrukking te geven aan het landelijk karakter, zal voor een deel van de woningen de kap doorgetrokken zijn voor een lagere gootlijn. Kappen hebben een overstek. Hierdoor is de overgang tussen binnen en buiten geleidelijk. Kappen kunnen ook verder uitsteken en met houten kolommen worden ondersteund om zo een terras of veranda beslotenheid te geven.

Variatie in goot- en bouwhoogte

Voor een gevarieerd beeld worden standaard goothoogtes afgewisseld met lage goothoogtes. De kap wordt doorgetrokken of de veranda krijgt een eigen afdak met een lagere goot. Zo ontstaat er een horizontaal lijnenspel dat de ruimte van 'Het Tuinpad' versterkt. Op twee plekken hebben de woningen een opgetilde begane grond: bij de entree van de wijk en aan het einde van 'Het Tuinpad'.
De woningen aan Duizendpoot kunnen een asymmetrische doorsnede krijgen waarbij het dak aan de achterzijde wordt doorgetrokken. Dit draagt bij aan het versterken van het horizontale karakter van het Tuinpad.

Variatie en samenhang

Uitgangspunt is dat er per zone meerdere ontwerpen worden gemaakt die gemixt worden gebouwd. Variatie ontstaat doordat nooit meer dan twee dezelfde ontwerpen naast elkaar worden gesitueerd. Samenhang ontstaat doordat het zelfde ontwerp door de gehele zone vaker voorkomt.

Baksteen:
ton-sur-ton van lichtbruine aardetinten

Donkere dakbedekking:
zonnepanelen, lei, zwarte/grijze pan (ongeglazuurd)

Houten toevoegingen: balkons, lamellen, veranda
(vergrijsd, oranje, bruin, wit) en groene erfafscheidingen

Basispalet

Kleur- en materiaalgebruik

Er wordt uitgegaan van natuurlijke kleuren en materialen. Metselwerk in lichtbruine aardetinten is de basis waaraan hout als tweede materiaal wordt toegevoegd. Hout in de eigen kleur, maar ook gebeitst kan aanvullend worden gebruikt. Wit geschilderd kan ook voorkomen als accent voor bijvoorbeeld hekwerken of balken. De kleuren van de kozijnen kunnen een extra laag variatie aan brengen door af te wisselen met donkere en lichtere tinten. Er wordt gestreefd naar een beperkt kleurenpalet om zowel de sfeer en identiteit van deze buurt binnen de wijk te bewaken.

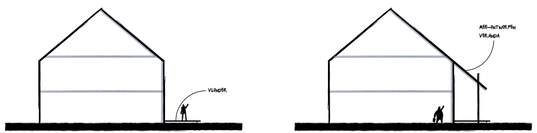
Het Tuinpad is de meest karakteristieke ruimte van het plan. Dit deel van het plan zal de meeste aantrekkingskracht hebben op de doelgroep met de ‘blozend gele’ leefstijl vanwege de stedenbouwkundige opzet en het autovrije karakter. Voor deze doelgroep is verrassing en variatie belangrijk. De doelgroep heeft graag een private achtertuin en houdt van een directe relatie met de openbare ruimte aan de voorzijde, waar men elkaar graag ontmoet. De doelgroep heeft geen uitgesproken mening over het uiterlijk van de woning maar houdt van een frisse uitstraling en van natuurlijke materialen mits simpel te onderhouden. Andere materialen mogen, maar alleen als ze duurzaam verouderen en het natuurlijk palet ondersteunen.

Veranda's en vlonders

Aan het Tuinpad krijgen alle woningen een veranda of vlonder. Er zijn verschillende ontwerpen mogelijk die worden afgewisseld. Ook is het voorstelbaar om op de verdieping een balkon te maken - een veranda op hoogte- waardoor extra geprofiteerd kan worden van de ligging op het zuiden of het zicht over het Tuinpad.
Tussen de veranda en de openbare ruimte is geen erfafscheiding gedacht. De grens met de openbare ruimte kan worden gevormd door smalle greppel en goot waarin het water dat van de daken afstroomt wordt verzameld en afgevoerd.

De veranda of vlonder in het plan aan het Tuinpad:

De veranda of vlonder is een overgangszone tussen de woning en de tuin of groene openbare ruimte die is uitgevoerd in hout. De veranda is overdekt, de vlonder niet. Vaak is de houten constructie in het zicht. Dit kan ook een pergola zijn, bedoeld om te begroeien. Vlonders en veranda's hebben minimaal één optrede, maar dit mogen er natuurlijk ook meer zijn. De veranda of vlonder is bedoeld om te verblijven: de veranda is het verlengstuk van de woonruimte of keuken. Er is zicht op de aangrenzende ruimte waardoor de veranda of vlonder bijdraagt aan ontmoeting en de sociale veiligheid in de buurt.

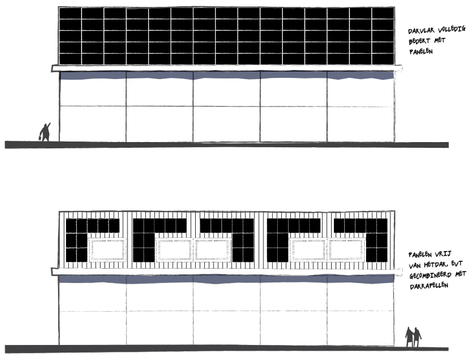

Voorbeeldprincipe voor veranda's en vlonders.

Zonnepanelen en -collectoren

Een goed daklandschap kan bijdragen aan de waardebeleving van het gebied. In dit beeldkwaliteitplan zijn dat dat volgende principes die dit beeld ondersteunen:

- Zonnepanelen opnemen in het dakvlak, bij voorkeur geïntegreerd in het vlak;
- Indien gebruik wordt gemaakt van dakkapellen in het dakvlak, de panelen zoveel mogelijk op dezelfde hoogte plaatsen.

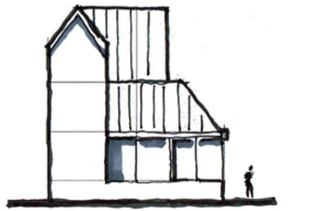

Voorbeeldprincipe voor het plaatsen van zonnepanelen en -collectoren.

Blikvangers

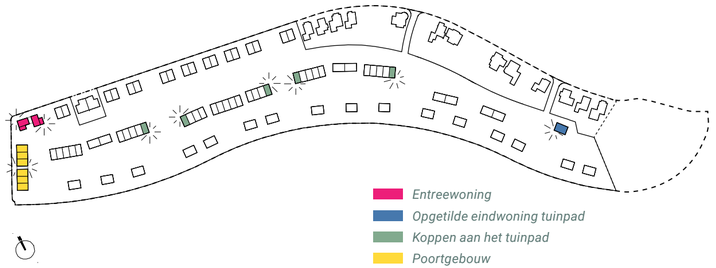
Blikvangers zijn woningen met een opvallende en meer bijzondere uitstraling. Deze blikvangers markeren de belangrijke plekken in het plan door een uniek en opvallend element, een bijzondere materialisering bijvoorbeeld geheel in één materiaal of ze hebben een hoger bouwvolume. Vanwege zijn in het oog springende ligging in het plan moet extra zorgvuldig worden omgesprongen met de indeling van de kavel en de uitvoering van erfafscheidingen. In het plan zijn de volgende blikvangers benoemd:

- De entreewoning: de entreewoning heeft een statig karakter. Bijvoorbeeld door het volume iets op te tillen. Zo is er vanuit de woning zicht op de entree. De woning heeft een dubbele oriëntatie met de woonruimte op de hoek van de Bijenkorf en de Sprinkhaan. De auto wordt uit het zicht geplaatst van de hoek;
- De opgetilde eindwoning: Als laatste kavel aan de oostzijde van 'Het Tuinpad' is een opgetilde woning gesitueerd. De woning vormt het accent aan het eind van de ruimte. Ook deze woning heeft een dubbele oriëntatie met op de hoek een opgetilde woonruimte met aansluitend een terras van waar men zicht heeft over 'Het Tuinpad';
- De woningen aan de Sprinkhaan vormen de poort tot 'Het Tuinpad'. Door deze hoge poort – over twee verdiepingen – ontstaat er een zichtrelatie tussen het plangebied en de omgeving. Aan de Tuinpadzijde krijgen de woningen een buitenkamer aan 'Het Tuinpad'. De materialisering is natuurlijk, gecombineerd met een te begroeien erfscheiding/constructie;
- Vijf bijzondere gevels aan 'Het Tuinpad'. Deze gevels markeren de 'knopen' in het plan en zijn gelegen aan de buurtontmoetingsplekken. Deze gevels hebben een representatieve zijde en zijn elk uniek. Hier wordt verder op ingegaan in de paragraaf "Koppen als blikvangers".

Voorbeeldprincipe voor een (opgetilde) entree-/eindwoning.

Dit voorbeeld geldt voor de twee woningen in het westen.
De blikvanger in het oosten krijgt geen hoger bouwvolume.
Een opgetilde begane grond blijft daar wel mogelijk.

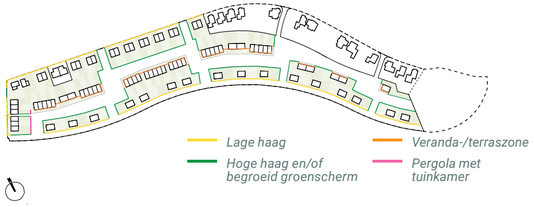

De verschillende blikvangers in het gebied.

Overgang openbaar-privé

Naast een grote variatie aan bouwvolumes en architectuur zorgt ook een verscheidenheid aan erfscheidingen voor een gemêleerd beeld in Broek Noord. Verschillende (groene) lage en hoge erfafscheidingen, maar ook bossages en veranda's dragen hier aan bij. Op de onderstaande kaart is aangeven welk type erfafscheiding waar wenselijk wordt geacht. Hiervoor zijn de volgende uitgangspunten in acht genomen:

- De erfscheidingen zijn overwegend groen;
- Voor woningen aan de Bijenkorf, Sprinkhaan en Duizendpoot is dit aan de voorzijde een [lage] haag. Wanneer de zijtuin grenst aan het openbaar gebied wordt tot halverwege de zijgevel een lage haag geplaatst die langs de achtertuin overgaat in een hogere, overwegend groene erfscheiding;
- Erfscheidingen van de zij- en achtertuinen die grenzen aan het openbaar gebied zijn overwegend groen. Dat kan in de vorm van een hoge haag en/of begroeid, transparant groenscherm;
- Bergingen die direct zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte worden integraal meeontworpen met de erfscheiding;
- De erfafscheiding van de 'blikvanger' in het binnengebied wordt meeontworpen met de architectuur van het hoofdgebouw en bijbehorende berging.

Transparant hekwerk ter inspiratie: eigen beeldmerk 'Aan het Tuinpad' ontwikkelen.

Gemengde hagen

Voorbeeld van een tuinkamer

Voorbeeld van een meeontworpen containerplaats en fietsberging.

Bergingen, garages en tuinkamers

Uitgangspunt is dat de bergingen zijn uitgevoerd in hout en waar mogelijk donkergebeitst zijn. Aan de Sprinkhaan hebben de poortwoningen een tuinkamer aan 'Het Tuinpad'. Deze tuinkamer is meeontworpen met de woning en de erfscheidingen zijn hierin geïntegreerd. Woningen aan de Bijenkorf en Duizendpoot hebben de mogelijkheid tot het realiseren van een garage op eigen kavel. De bijgebouwen aan de Bijenkorf mogen uitgevoerd worden in dezelfde materialen als de woning. Voor de woningen aan de Duizendpoot geldt dat aan- en bijgebouwen in een ander materiaal worden uitgevoerd dan het hoofdgebouw.

Bijzondere aandacht is gewenst voor het integreren van afvalcontainers. De containers staan waar mogelijk uit het zicht, daar waar de achterzijde direct grenst aan de openbare ruimte.

Centrale zone

Het Tuinpad

Algemeen beeld: 'Het Tuinpad'

'Het Tuinpad' is de meest uit het oog springende ruimte in het plan: Hier wordt een geheel eigen sfeer geschapen. Niet alleen vanwege het autovrije karakter maar ook door de enscenering van de bebouwing en de architectonisch uitwerking. Langs en rondom het tuinpad is een landelijk karakter het uitgangspunt. De beeldbepalende elementen zijn:

- Afwisseling van normale goothoogte met lage goothoogte;
- Toepassing van veranda's en/of vlonders bij alle woningen
- Geen erfscheidingen aan de voorzijde van de woningen;
- Blikvangers (bijzondere gevels) op de koppen die grenzen aan de ontmoetingsruimtes;
- Mix van woningtypen.

Materialisatie

Bij de woningen aan het Tuinpad zijn baksteen en de toegevoegde materialen gelijkwaardig als gevelmateriaal. Méér hout versterkt het lichte en frisse karakter dat wordt beoogd. Dit geldt ook voor de achtergevels van de woningen aan de Duizendpoot en de Bijenkorf, ook deze kunnen als accent wit worden gekeimd omdat ook deze gevels mee werken in de sfeer van Het Tuinpad.

Volumeopbouw

De bouwblokken bestaan uit maximaal zes aaneengesloten woningen. Hiermee wordt ingezet op een fijnmazig karakter. Dat betekent ook dat de bouwblokken als één volume ontworpen worden en dat dit principe ook in de architectuur tot uiting komt. De volumeopbouw kan dus per bouwblok verschillen, zolang deze in de gehele Tuinpad-zone complementair zijn aan elkaar.

Kapvorm en gevel

De bebouwing krijgt een samengestelde kap die parallel loopt met het openbare gebied – een langskap. Deze draagt bij aan het gevoel van het zich bevinden in een andere ruimte, aangezien de rand een combinatie wordt van langs- en dwarskappen. Daarnaast worden daken en goten die grenzen aan het openbaar gebied iets naar beneden worden getrokken, zodat de menselijke maat hier nog meer tot uiting komt. Een kap over twee lagen kan bijdragen aan dit effect.

Principedoorsnede van een kap over twee lagen.

Doelgroep van blozend gele mensen: ontmoeten aan het tuinpad

Overzicht aan referentiebeelden van vlonders en veranda's.

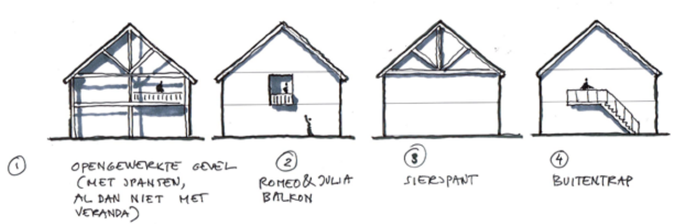
Koppen als blikvangers

De blikvangers zijn de ‘uppers’ in het plan en maken de plek uniek. Langs het Tuinpad zijn vijf kopgevels van rijen georiënteerd op de ontmoetingsplekken van de buurt. Deze kopgevels zijn representatieve zijdes en krijgen in het ontwerp van de gevel een uniek element dat voor verrassing zorgt in het plan en de ontmoetingsplekken versterkt. Elke ontmoetingsplek krijgt zo zijn eigen ‘gezicht’. Zo spreek je straks af bij de plek met het Romeo en Julia-balkon bij het huis met de trap.

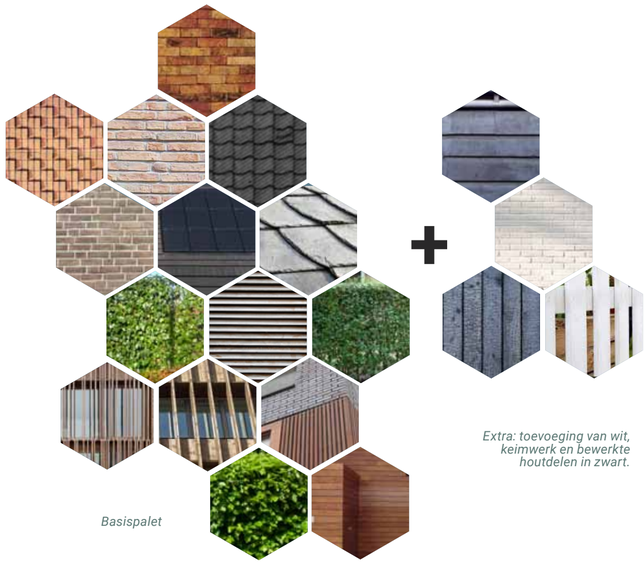
Ook het vrijstaande huis bij de meest Oostelijke ontmoetingsplek wordt een 'blikvanger'. Het huis is een halve verdieping hoger dan standaard maar kan ook iets zijn opgetild met een terras rondom. Het huis heeft een unieke materialisering: het is bijvoorbeeld wit gekeimd, of geheel van zwart of natuurlijk gekleurd hout.

Inspiratiebeelden van kopgevels als blikvanger.

Principetekeningen voor unieke kopgevels.

Basispalet

Extra: toevoeging van wit, keimwerk en bewerkte houtdelen in zwart.

Referentiebeelden met de toepassing van de materialen uit het palet.

Sprinkhaan

Algemeen beeld: Sprinkhaan

Er is een beperkt aantal woningen aan de Sprinkhaan. Deze zijn allen onderdeel van het poortgebouw. Het poortgebouw bevat de poort tot het autovrije Tuinpad. Deze poort is één van de blikvangers in het plan. De woningen zijn wat betreft volume opbouw, kleur en materiaalgebruik onderdeel van het Tuinpad.

Omdat de woningen met de achtertuin grenzen aan de openbare ruimte, is er gekozen voor een ontworpen tuinkamer als overgang. Ook de zijerfgrenzen van de poortwoningen verdienen bijzondere aandacht en worden meeontworpen. Hier kan gedacht kan worden aan een pergola over het tuinpad zodat de poort in de bebouwing goed aansluit op de entree tot het Tuinpad. De beeldbepalende elementen zijn:

- Poort met woningentrees
- Alle erfafscheidngen zijn meeontworpen
- Meeontworpen tuinkamers aan het Tuinpad

Materialisatie

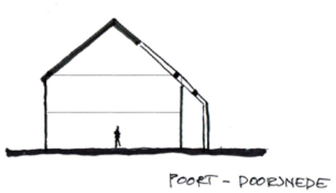
Net als bij de woningen aan het Tuinpad zijn baksteen en de toegevoegde materialen gelijkwaardig als gevelmateriaal. Er kan deze gekozen worden uit het volledig materialen- en kleurenpalet. Omdat het hier slechts een beperkt aantal woningen betreft dient de materialisering gelijk te zijn aan dat van Het Tuinpad. Daarbij mag de architectuur wel anders - maar complementair - zijn ten opzichte van de woningen aan het Tuinpad.

Volumeopbouw

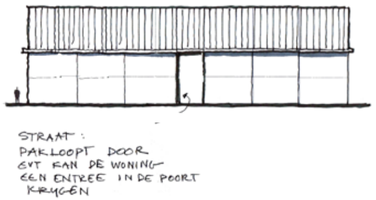
De bebouwing heeft een eenvoudige hoofdvorm met een kap. Door het midden van het blokblok is een openbare doorgang die dient als poort tussen het plangebied en de omliggende wijk. Het bouwblok ziet er uit als één gebouw en dat komt ook tot uiting in de architectuur.

Kapvorm en gevel

De bebouwing heeft een zadeldak met overstekken. Het dak kan eventueel doorgetrokken worden aan de achterzijde waardoor het volume minder fors is aan de zijde van het Tuinpad. Dit beeld kan ook bereikt worden door het plaatsen van een veranda aan de achterzijde van de woning. Voor de woningen die een zijgevel hebben aan de poort is het eventueel mogelijk om hier hun entree te positioneren.

Voorbeeldprincipe zijaanzicht poortgebouw

Voorbeeldprincipe vooraanzicht poortgebouw

Tuinkamer

Een aantal tuinen aan de Sprinkhaan grenst direct aan het tuinpad. Vanwege de ligging op de zuiden krijgen de woningen een meeontworpen 'Tuinkamer'. Deze Tuinkamer kan bijvoorbeeld bestaan uit een meeontworpen pergola-constructie die de overgang met het openbare gebied vriendelijker maakt. Hierdoor ontstaat er meer interactie aan het Tuinpad en vergroot dit ook de sociale controle en cohesie op dit gebied. De achterzijde zal daarom ook meer aanvoelen als een tweede voorkant. Het ontwerp van de tuinkamers zal complementair zijn aan de architectuur van het poortgebouw.

Voorbeeldprincipe achteraanzicht poortgebouw

Referentiebeeld van een tuinkamer

Referentiebeeld van een poort

Inspiratie voor pergola als erfscheiding aan het tuinpad

Referentiebeeld van een zadeldak met overstekken.

Algemeen beeld: Bijenkorf

Een aantal kavels aan de Bijenkorf zijn al uitgegeven en gerealiseerd. Nu zijn dit allen vrijstaande kavels. De woningen die worden toegevoegd sluiten aan op dit beeld – qua maat en korrel – maar zijn tegelijkertijd ook onderdeel van het plan door het doorzetten van materialisering, kleurgebruik en detaillering uit de andere zones van "Het Tuinpad":

- Variatie in kleur, materiaal en dakvorm;
- Volume en ritme van de tweekappers volgen die van de vrije kavels;
- Aansluiten op de rooilijnen van de reeds gerealiseerde kavels aan de Bijenkorf;
- Verticaliteit voor een statig karakter;
- Blikvanger op de hoek van de Bijenkorf/ Sprinkhaan: opgetilde woning met alzijdig karakter.

Materialisatie

De woningen aan de Bijenkorf zijn in de basis uitgevoerd in baksteen met daaraan gekoppeld een tweede, natuurlijk materiaal. Dit kan hout, stucwerk, maar ook een gekeimde steen zijn. Er kan gekozen worden om de verschillende materialen per verdieping toe te passen, maar dit kan ook bereikt worden door af te wisselen met het materiaal van de voor- en zijgevel. Verschillende varianten in combinatie met de verschillende types dragen nog meer bij aan het gevarieerde beeld dat hier wordt gerealiseerd.

Voor de kleuren en materialen kan gekozen worden uit het basispalet (zie pagina 16).

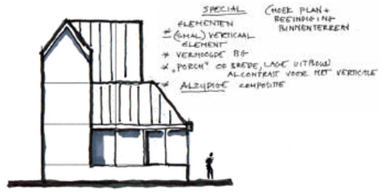
Voorbeeldprincipe voor het verticale karakter.

Volumeopbouw

De twee-onder-één-kapwoningen zijn wat betreft het volume vergelijkbaar met de vrijstaande woningen op de vrij uitgegeven kavels. Door ze er uit te laten zien als één gebouw wordt het ritme van de bebouwingskorrels aan de Bijenkorf voortgezet. Vanwege dit ritme staan de volumes los van elkaar.

Kapvorm en gevel

De bebouwing krijgt een samengestelde kap die het totale volume versterkt. Omdat de bebouwing de rand van de wijk vormt, krijgt de gevel een verticale geleiding en een meer statig voorkomen waardoor de formele begrenzing van de wijk wordt geaccentueerd. Verticaliteit wordt gevormd door de vorm van de gevelopeningen, de raamindeling en de toevoeging van een verticaal element zoals bijvoorbeeld een hoog raam over twee verdiepingen, erker of een schoorsteen.

Voorbeeldprincipe voor de blikvanger.

Referenties voor verticaliteit in de gevel

Zuidelijke rand

Duizendpoot

Algemeen beeld: Duizendpoot

Langs de Duizendpoot komen vrijstaande woningen op kavels die breder zijn dan diep. Deze woningen lopen parallel met de richting van de straat. Een heldere, kloeke hoofdvorm en strakke positionering in relatie met verschillen in materialisatie, gevelindeling en detailering, zorgen voor rust en ritme maar laten ook nog ruimte voor een gevarieerd beeld. Hierbij wordt ingezet op de volgende uitgangspunten:

- De lange zijde van de woning loopt parallel aan de Duizendpoot;
- Als verbijzondering een erker, hoekraam of veranda aan de voorzijde;
- Asymmetrische situering op de kavel met grote zijtuin aan 'Het Tuinpad';
- Kavels die grenzen aan de doorsteken richting "Het Tuinpad", plaatsen de opstelplek voor de auto uit het zicht;
- Woningen worden ontsloten vanaf de Duizendpoot;
- Verbijzonderde topgevel aan de tuinzijde.

Materialisatie

Alle materialen uit andere zones mogen, met uitzondering van metselwerk in lichtbruine aardetinten. Wel mag er gekozen worden voor grijsbruin of tot bijna zwart metselwerk met wit keimwerk als accent.
Het hoofdvolume kent één gevelmateriaal, waarbij de bijzondere topgevel aan de tuin kan afwijken. Aan- en bijgebouwen worden uitgevoerd in een materiaal anders dan het hoofdvolume, zodat het hoofdvolume meer uit het oog springt.

Volumeopbouw

De bebouwing heeft een eenvoudige hoofdvorm met een langskap waardoor de gebogen lijn van de straat wordt begeleid. De woningen staan asymmetrisch op de kavel waardoor de woningen aan één zijde een zeer ruime tuin hebben. Daardoor is vanuit de openbare ruimte niet alleen de voorgevel, maar ook de zijgevel zichtbaar.
Door de oriëntatie op de tuin is deze bij voorkeur meer geopend, wat daarvoor weer zorgt een levendig beeld aan de Duizendpoot. Deze topgevels zijn als het ware ook blikvangers. Eventuele aan- en bijgebouwen liggen terug ten opzicht van het hoofdvolume en zijn ondergeschikt aan het hoofdvolume. Deze zijn herkenbaar als zelfstandig volume.

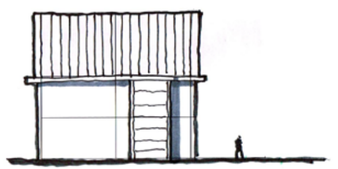
Kapvorm en gevel

De bebouwing heeft een zadeldak met overstekken. Het dak kan eventueel doorgetrokken worden aan de achterzijde waardoor het volume minder fors is aan de zijde van het Tuinpad of, in het geval van directe buurkavels, minder schaduw werpt op de buurkavel.

De topgevel aan de tuin kan op talloze mogelijkheden uitgewerkt worden. Uitgangspunt is dat deze gevel een open karakter krijgt met veel gevelopeningen of grote glasvlakken en met te openen delen naar de tuin op de begane grond. De kapconstructie is bij voorkeur zichtbaar. De kap steekt door en zorgt voor een geleidelijke overgang van binnen naar buiten.

Positionering op de kavel

Voor de architectuur kan veel vrijheid worden geoorloofd dankzij de strakke positionering van het volume op de kavel en de definiëring van tuinzijde en de zijde waar kan worden geparkeerd. Omdat de positionering van de woning direct impact heeft op de buurkavels en omdat er een ritmisch straatbeeld wordt beoogd, is de positie van de woning met een bouwvlak vastgelegd.

Voorbeeldprincipe van de voorzijde aan de Duizendpoot.

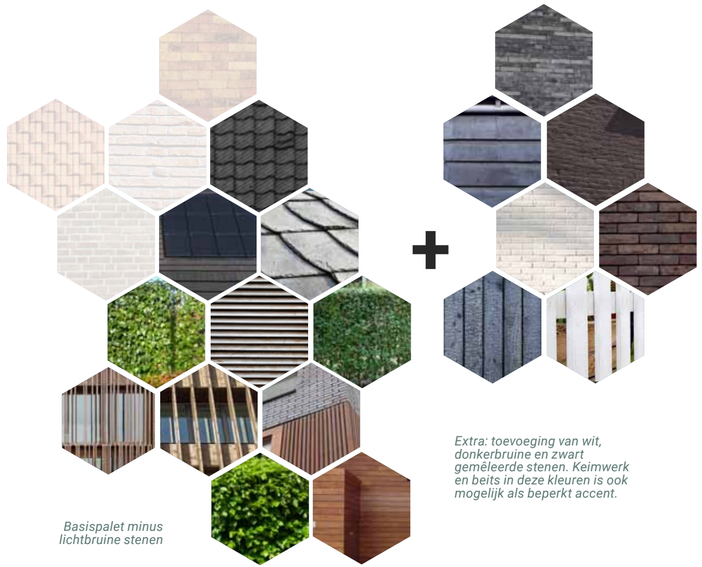
Voorbeeld van erker

Eenvoudige hoofdvorm van baksteen

Voorbeeld van open zij- en topgevel

Basispalet minus lichtbruine stenen

Extra: toevoeging van wit, donkerbruine en zwart gemêleerde stenen. Keimwerk en beits in deze kleuren is ook mogelijk als beperkt accent.

Gebruik van donker metselwerk

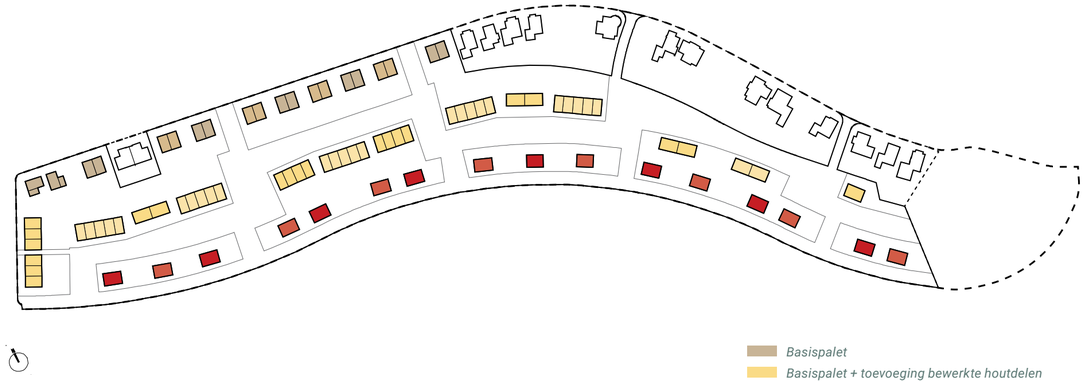

Zwarte gebeitst hout gecombineerd met een natuurlijke houtkleur

Zijgevel en vlonder in hetzelfde materiaal

Referentiebeelden met de toepassing van de materialen uit het palet.

Basispalet

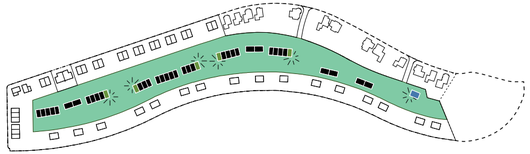
Basispalet + toevoeging bewerkte houtdelen

Basispalet minus lichtbruine stenen + toevoeging van wit, donkerbruine en zwart gemêleerde stenen. Keimwerk en beits in deze kleuren is ook mogelijk als beperkt accent.

Spelregels

Spelregels

Het Tuinpad

Volume

- Bouwblokken worden als één volume ontworpen, dit komt ook tot uiting in de architectuur;
- Op ieder blok een samengestelde kap, dit versterkt het principe van één gebouw;
- Langs en rondom Het Tuinpad is een landelijk karakter het uitgangspunt;
- Kap loopt parallel met het openbare gebied – een langskap;
- Goothoogte per bouwblok variëren door een doorgetrokken kap;
- Voordeuren als reeks, op de koppen is een zijentree mogelijk;
- Verbijzonderingen voor de koppen van de bouwblokken die zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte.

Overgang voorzijde woning openbaar-privé

- Woningen krijgen een veranda of een vlonder;
- De begane grond van de blikvanger aan de oostzijde van 'Het Tuinpad' ligt hoger dan de andere bebouwing in deze zone.

Kleur- en materiaalgebruik

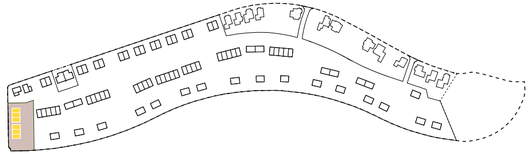
- Baksteen en toegevoegde materialen zijn gelijkwaardig als gevelmateriaal;
- Kleurenpalet ton-sur-ton van lichtbruine aardetinten. Eventueel aangevuld met donkergebeitst hout.
- Lichte en donkere kozijnen mogelijk, afstemmen op de architectuur van de andere woningen in deze zone;
- Vlonders en veranda's zijn meeontworpen met de woning, de oplossing kan per bouwblok verschillen;
- Bergingen worden uitgevoerd in donkergebeitst hout.

Erfscheidingen

- Geen erfscheidingen aan de voorzijde van de woning;
- Een hoge haag of begroeid hekwerk als erfscheiding aan de zij- en achterkant van de woningen;
- Bergingen die direct zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte worden integraal meeontworpen met de erfscheiding;
- De erfafscheiding van de 'blikvanger' wordt meeontworpen met de architectuur van het hoofdgebouw, eveneens als de bijbehorende berging.

Spelregels

Sprinkhaan

Volume

- Bouwblok wordt als één volume ontworpen, dit komt ook tot uiting in de architectuur;
- Zadeldak met overstekken, kan aan de achterzijde eventueel worden doorgetrokken. Het overstek heeft samenhang met de veranda of vlonder;
- Kap loopt parallel met de Sprinkhaan – een langskap;
- Kap overdekt de passage tussen de twee middelste woningen;
- Poort is onderdeel van het hoofdvolume en is meegenomen in de architectuur;
- Goothoogte kan aan de voorzijde op een andere niveau liggen dan aan de achterzijde van de woning;
- Voordeuren als reeks, op de koppen plekken is een zijentree mogelijk;
- Verbijzonderingen wenselijk voor de koppen van de bouwblokken die zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte;
- Kavels die grenzen aan 'Het Tuinpad' hebben een tuinkamer die los staat van de woning.

Overgang voorzijde woning openbaar-privé

- Woningen krijgen een veranda of een vlonder aan de achterzijde van de woning.

Kleur- en materiaalgebruik

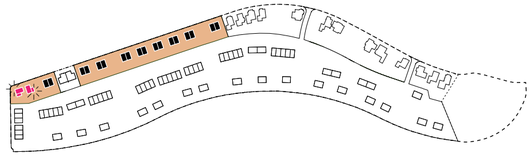
- Baksteen en toegevoegde materialen zijn gelijkwaardig als gevelmateriaal;
- Kleurenpalet ton-sur-ton van lichtbruine aardetinten. Eventueel aangevuld met gebeitst hout en/of keimwerk;
- Méér hout versterkt het lichte en frisse karakter dat wordt beoogd;
- Lichte en donkere kozijnen mogelijk, afstemmen op de architectuur van de andere woningen in deze zone;
- Vlonders en veranda's zijn meeontworpen met de woning;
- Tuinkamers zijn complementair aan de architectuur van de woning;
- Bergingen worden uitgevoerd in donkergebeitst hout.

Erfscheidingen

- Een [lage] haag aan de voorzijde van de woning;
- Een hoge haag of begroeid hekwerk als erfscheiding aan de zij- en achterkant van de woningen;
- Bergingen en tuinkamers die direct zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte worden integraal meeontworpen met de erfscheiding;

Spelregels

Bijenkorf

Volume

- De twee-onder-één-kapwoningen zijn wat betreft het volume en de bebouwingskorrel vergelijkbaar met de vrijstaande woningen op de vrij uitgegeven kavels. Ze zien er uit als één gebouw;
- De bebouwing krijgt een samengestelde kap;
- Samengestelde kap kan zowel parallel lopen als haaks staan op de straat. De samengesteld kap versterkt het volume;
- Een asymmetrische kap is mogelijk;
- Kappen dragen bij aan het verticale beeld. Verticaliteit wordt ook gevormd door de vorm van de gevelopeningen, de raamindeling en de toevoeging van een verticaal element zoals bijvoorbeeld een hoog raam over twee verdiepingen, erker of een schoorsteen.

Overgang voorzijde woning openbaar-privé

- De begane grond van de blikvanger op de hoek van de Bijenkorf en Sprinkhaan ligt hoger dan de andere bebouwing in deze zone.

Kleur- en materiaalgebruik

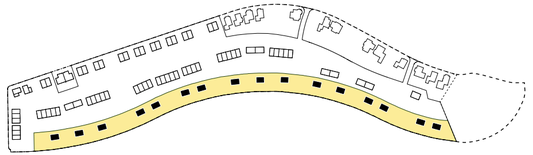
- Baksteen als basismateriaal
- Kleurenpalet ton-sur-ton van lichtbruine aardetinten. Eventueel aangevuld met gebeitst hout en/of keimwerk;
- Hout als accent/vlak toevoegen mogelijk, maar is altijd ondergeschikt aan het basismateriaal;
- Lichte en donkere kozijnen mogelijk, afstemmen op de architectuur van de andere woningen in deze zone;
- Eventuele bergingen worden bij voorkeur uitgevoerd in donkergebeitst hout.

Erfscheidingen

- Een [lage] haag aan de voorzijde van de woning;
- Een hoge haag of begroeid hekwerk als erfscheiding aan de zij- en achterkant van de woningen;
- Bergingen die direct zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte worden integraal meeontworpen met de erfscheiding;
- De erfafscheiding van de ‘blikvanger’ wordt meeontworpen met de architectuur van het hoofdgebouw, eveneens de bijbehorende berging.

Spelregels

Duizendpoot

Volume

- Iedere woning heeft een eenduidige hoofdvorm;
- Zadeldak met overstekken, kan aan de achterzijde eventueel worden doorgetrokken;
- Als verbijzondering in de voorgevel bijvoorbeeld een erker, hoekraam of veranda;
- Goothoogte kan per woning verschillen;
- Eventuele aanbouwen (waaronder garages) liggen terug ten opzichte van de woning en zijn ondergeschikt aan het hoofdvolume;
- Verbijzonderingen voor de koppen van de woningen die zichtbaar zijn vanaf de openbare ruimte;
- Eventuele aan- en bijgebouwen liggen terug ten opzicht van het hoofdvolume en zijn herkenbaar als zelfstandig volume.

Overgang voorzijde woning openbaar-privé

- Kavels die grenzen aan de doorsteken richting "Het Tuinpad", plaatsen de opstelplek voor de auto uit het zicht;
- Woningen worden ontsloten vanaf de Duizendpoot;
- Woningen hebben aan de zijde die parallel loopt met de Duizendpoot de mogelijkheid tot een veranda of vlonder.

Kleur- en materiaalgebruik

- Eén gevelmateriaal voor het hoofdgebouw;
- Alle materialen uit andere zones mogen, met uitzondering van metselwerk in lichtbruine aardetinten. Wel mag er gekozen worden voor grijsbruin tot bijna zwart metselwerk
- Wit keimwerk slechts als accent toepassen
- Aan- en bijgebouwen worden uitgevoerd in een materiaal anders dan het hoofdvolume.

Erfscheidingen

- Een [lage] haag aan de voorzijde van de woning;
- Een hoge haag of begroeid hekwerk als erfscheiding aan de zij- en achterkant van de woningen.